

ZÁKON

ze dne 2019

o právu na digitální služby a o změně některých zákonů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ PRÁVO NA DIGITÁLNÍ SLUŽBY

§ 1 Předmět úpravy

Tento zákon upravuje právo fyzických a právnických osob na poskytnutí digitálních služeb orgány veřejné moci při výkonu jejich působnosti, povinnost orgánů veřejné moci poskytovat digitální služby a některá další práva a povinnosti související s poskytováním digitálních služeb.

§ 2 Vymezení pojmů

(1) Uživatelem služby je fyzická osoba zapsaná v registru obyvatel nebo právnická osoba zapsaná v registru osob, která může využít nebo využívá digitální služby.

(2) Digitální službou je úkon prováděný orgánem veřejné moci vůči uživateli služby způsobem umožňujícím dálkový přístup uvedený v katalogu služeb; za digitální službu se považuje i služba poskytovaná na kontaktním místě veřejné správy¹⁾.

(3) Digitálním úkonem je úkon uvedený v katalogu služeb, který může provést nebo provádí uživatel služby vůči orgánu veřejné moci způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(4) Katalogem služeb je seznam veškerých úkonů obsažených v registru práv a povinností, který obsahuje výčet a popis úkonů vykonávaných v rámci agend ohlášených dle zákona o základních registrech v registru práv a povinností, které činí orgány veřejné moci vůči uživatelům služeb na základě právního předpisu nebo v důsledku žádosti uživatelů služeb nebo které činí uživatelé služeb vůči orgánům veřejné moci v rámci jejich působnosti; součástí výčtu a popisu úkonů je identifikátor úkonu, vymezení oprávněných subjektů úkonu a forma úkonu.

(5) Autoritativním údajem je údaj vedený v informačním systému veřejné správy²⁾ ohlášený ohlašovatelem agendy³⁾ do registru práv a povinností.

¹⁾ § 8a zákona č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

²⁾ § 2 písm. b) zákona č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

³⁾ § 48 písm. f) zákona č. 111/2009 Sb., o základních registrech, ve znění pozdějších předpisů.

(6) Propojeným datovým fondem orgánů veřejné moci jsou veškeré autoritativní údaje a referenční údaje⁴⁾ podle zákona o základních registrech.

(7) Sdílením údajů je využívání údajů vedených v propojeném datovém fondu orgánů veřejné moci prostřednictvím informačního systému základních registrů.

(8) Speciálním uživatelským rozhraním je souhrn prostředků, služeb a opatření umožňující připojení informačních systémů veřejné správy a jiných informačních systémů k elektronickým aplikacím třetích stran umožňujícím automatizované pořízení, vyplnění a zpracování údajů z propojeného datového fondu orgánů veřejné moci nezbytných pro poskytnutí digitální služby.

§ 3

Právo na digitální službu

(1) Uživatel služby má právo využívat digitální službu a orgán veřejné moci má povinnost poskytovat digitální službu.

(2) Práva zaručená uživatelům služby jinými předpisy nejsou tímto zákonem dotčena.

§ 4

Právo činit digitální úkon

- (1) Uživatel služby má právo činit digitální úkon vůči orgánu veřejné moci prostřednictvím
- a) své datové schránky⁵⁾,
 - b) kontaktního místa veřejné správy,
 - c) veřejné datové sítě dokumentem opatřeným uznávaným elektronickým podpisem⁶⁾ v případě úkonu fyzické osoby nebo uznávanou elektronickou pečetí⁷⁾ v případě úkonu právnické osoby,
 - d) informačního systému veřejné správy po prokázání totožnosti osoby s využitím elektronické identifikace⁸⁾ a po její autorizaci pro úkon, který činí, nebo
 - e) jiného způsobu, pokud tak stanoví právní předpis.

(2) Nestanoví-li právní předpis výslovně závaznou podobu úkonu vůči orgánu veřejné moci, má uživatel služby právo činit úkon jako digitální úkon.

(3) Orgány veřejné moci pořizují a zveřejňují prostřednictvím Ministerstva vnitra (dále jen „ministerstvo“) elektronické formuláře, které po prokázání totožnosti uživatele služby s využitím elektronické identifikace zajistí automatizované doplnění údajů nezbytných pro poskytnutí digitální služby z propojeného datového fondu orgánů veřejné moci, které může orgán veřejné moci sdílet podle právního předpisu nebo na základě souhlasu uživatele služby zapisovaného do základních registrů. Formát, strukturu a obsah formuláře stanoví orgán veřejné moci zveřejněním. Nezveřejní-li orgán veřejné moci elektronický formulář nebo nezajistí-li

⁴⁾ § 2 písm. b) zákona č. 111/2009 Sb., o základních registrech, ve znění pozdějších předpisů.

⁵⁾ § 18 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů.

⁶⁾ § 6 odst. 2 zákona č. 297/2016 Sb., o službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce, ve znění pozdějších předpisů.

⁷⁾ § 9 odst. 2 zákona č. 297/2016 Sb., o službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce, ve znění pozdějších předpisů.

⁸⁾ § 2 zákona č. 250/2017 Sb., o elektronické identifikaci.

možnost využití speciálního uživatelského rozhraní, má uživatel služby právo učinit digitální úkon podle své volby v jakémkoli výstupním datovém formátu⁹⁾).

§ 5

Právo na osvědčení digitálního úkonu

(1) Uživatel služby má právo na elektronické osvědčení digitálního úkonu. Orgán veřejné moci je povinen i bez žádosti poskytnout uživateli služby osvědčení o digitálním úkonu, který vůči němu uživatel služby učinil.

(2) Osvědčení o digitálním úkonu obsahuje důvěryhodné zachycení obsahu digitálního úkonu, určení osoby, která jej učinila, adresáta digitálního úkonu a způsob, datum a čas provedení digitálního úkonu. Osvědčení musí být opatřeno kvalifikovanou elektronickou pečeti a kvalifikovaným elektronickým časovým razítkem orgánu veřejné moci. Osvědčení o digitálním úkonu je veřejnou listinou.

(3) Orgán veřejné moci je povinen po dobu 10 let od učinění digitálního úkonu poskytnout uživateli služby na jeho žádost osvědčení o digitálním úkonu, který vůči němu uživatel služby učinil, není-li na základě právního předpisu stanoveno jinak.

(4) V případě digitálního úkonu učiněného v informačním systému datových schránek se za osvědčení považuje datová zpráva obsahující digitální úkon.

(5) Osvědčení o digitálním úkonu poskytuje orgán veřejné moci podle volby uživatele služby zasláním do datové schránky, na kontaktní místo veřejné správy nebo zpřístupněním prostřednictvím portálu veřejné správy.

§ 6

Právo na úřední ověření elektronického podpisu

Stanoví-li právní předpis požadavek úředního ověření podpisu na listině, lze jej v digitální podobě nahradit elektronickým podpisem podepisujícího uživatele služby na dokumentu nedílně spojeném

- a) s kvalifikovaným elektronickým podpisem osoby oprávněné provádět ověřování pravosti podpisu, která postupem podle zákona o ověřování¹⁰⁾ ověřila, že podepisující uživatel služby dokument před ní podepsal nebo uznal za vlastní, a kvalifikovaným elektronickým časovým razítkem, nebo
- b) se záznamem kvalifikovaného poskytovatele¹¹⁾ o provedení elektronické identifikace podepisujícího uživatele služby prostřednictvím kvalifikovaného systému elektronické identifikace s úrovní záruky vysoká, opatřeným kvalifikovanou elektronickou pečeti a kvalifikovaným elektronickým časovým razítkem kvalifikovaného poskytovatele.

⁹⁾ § 64 odst. 1 zákona č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

¹⁰⁾ Zákon č. 21/2006 Sb., o ověřování shody opisu nebo kopie s listinou a o ověřování pravosti podpisu a o změně některých zákonů (zákon o ověřování), ve znění pozdějších předpisů.

¹¹⁾ § 18 zákona č. 250/2017 Sb., o elektronické identifikaci.

§ 7

Právo na sdílení údajů

(1) Orgán veřejné moci nevyžaduje údaje, které jsou mu dostupné v propojeném datovém fondu orgánů veřejné moci na základě právního předpisu nebo na základě souhlasu uživatele služby.

(2) Uživatel služby má právo udělit souhlas se sdílením údajů o sobě, o svých právech a povinnostech nebo právních skutečnostech, které se ho týkají, vedených v propojeném datovém fondu orgánů veřejné moci; orgán veřejné moci je povinen tyto údaje sdílet. Souhlas může uživatel služby udělit i soukromoprávním uživatelům údajů¹²⁾ oprávněným využívat údaje ze základních registrů; za tím účelem mohou soukromoprávní uživatelé údajů sdílet údaje.

(3) Uživatel služby může udělit souhlas ke sdílení údajů v rozsahu a trvání podle své volby na základě vlastního rozhodnutí nebo na základě žádosti orgánu veřejné moci. V rozsahu uděleného souhlasu se neuplatní povinnost mlčenlivosti orgánu veřejné moci. Uživatel služby je oprávněn souhlas kdykoliv odvolat.

(4) Souhlas uživatele služby ke sdílení údajů se podává ministerstvu, které jej zapíše do základních registrů. Ministerstvo zveřejní elektronický formulář k udělení a odvolání souhlasu na portálu veřejné správy.

§ 8

Právo na zápis práva, povinnosti nebo právní skutečnosti

(1) Uživatel služby má právo na zápis práva, povinnosti nebo právní skutečnosti, která se jej týká a vyplývá z úkonu orgánu veřejné moci uvedeného v katalogu služeb, do registru práv a povinností. Orgány veřejné moci stanoví v katalogu služeb, které úkony neumožňují zápis dle předchozí věty.

(2) Právo na zápis práva, povinnosti nebo právní skutečnosti uplatní uživatel služby prostřednictvím ministerstva u příslušného orgánu veřejné moci, který učinil podkladový úkon. Příslušný orgán veřejné moci osvědčí existenci práva, povinnosti nebo právní skutečnosti a potvrdí ji ministerstvu, které ji zapíše do registru práv a povinností.

(3) Příslušný orgán veřejné moci průběžně aktualizuje zápis práva, povinnosti nebo právní skutečnosti; zjistí-li rozpor mezi zápisem podle odst. 1 až 3 a skutečným stavem odstraní jej prostřednictvím ministerstva bez zbytečného odkladu.

§ 9

Právo na prokázání právní skutečnosti

(1) Uživatel služby má právo prokázat nebo osvědčit právní skutečnost

¹²⁾ § 2 písm. d) zákona č. 111/2009 Sb., o základních registrech, ve znění pozdějších předpisů.

- a) odkazem na referenční údaje vedené v základních registrech,
- b) odkazem na autoritativní údaje, nebo
- c) výpisem z informačního systému veřejné správy¹³⁾ v elektronické podobě nebo ve strojově čitelném elektronickém formátu, který zaručuje věrohodnost původu a neporušenost obsahu výpisu.

(2) Uživatel služby není povinen pro uplatnění svého práva, splnění povinnosti nebo doložení právní skutečnosti, která se ho týká, předkládat rozhodnutí, doklad, průkaz, osvědčení nebo jinou veřejnou listinu nebo poskytnout jiný údaj, pokud prokázal svoji totožnost a údaje o něm nebo o jeho právech, povinnostech nebo právních skutečnostech, které se ho týkají, jsou vedeny v informačním systému veřejné správy. Dovolává-li se uživatel služby rozhodnutí, dokladu, průkazu, osvědčení nebo jiné veřejné listiny nebo údaje obsažených v informačním systému veřejné správy, má se za to, že poskytl souhlas ke sdílení údajů v nezbytném rozsahu; v tomto rozsahu se neuplatní povinnost mlčenlivosti orgánu veřejné moci.

(3) Předloží-li uživatel služby dokumenty v elektronické podobě, orgán veřejné moci není oprávněn žádat tytéž dokumenty v listinné podobě. Požadavky jiných právních předpisů na vznik anebo podobu elektronických dokumentů, kterými se právně jedná, tím nejsou dotčeny¹⁴⁾.

§ 10

Právo na zápis kontaktního údaje

(1) Uživatel služby má právo na zápis kontaktního údaje o elektronické adrese nebo telefonním čísle (dále jen „kontaktní údaj“) do registru osob nebo do registru obyvatel pro zasílání informací podle tohoto zákona a pro zasílání dalších informací souvisejících s poskytováním digitální služby, jejichž okruh si vybere.

(2) Právo na zápis kontaktního údaje uplatní uživatel služby u ministerstva, které jej zapíše do registru obyvatel nebo registru osob. Ministerstvo zveřejní elektronický formulář k zápisu kontaktního údaje na portálu veřejné správy a zřídí službu pro zasílání informací na kontaktní údaje.

(3) Uživatel služby má právo na zápis kontaktního údaje do národního bodu elektronické identifikace pro zasílání dalších informací souvisejících s poskytováním digitální služby a na zasílání informací, jejichž okruh si vybere. Správce národního bodu elektronické identifikace zřídí službu pro zasílání informací na kontaktní údaje.

§ 11

Právo na informace

(1) Uživatel služby je oprávněn přistupovat k informacím v informačním systému veřejné správy, které se ho přímo týkají. Orgán veřejné moci zajistí prostřednictvím digitální služby portálu veřejné správy přístup uživatele služby k těmto informacím. Orgán veřejné moci informaci neposkytne, jestliže by její poskytnutí ohrozilo bezpečnost státu nebo jiný zákonem chráněný veřejný zájem.

¹³⁾ § 14 zákona č. 111/2009 Sb., o základních registrech, ve znění pozdějších předpisů.

¹⁴⁾ Například § 5 až 11 zákona č. 297/2016 Sb., o službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce, ve znění pozdějších předpisů.

(2) Uživatel služby má právo na poskytnutí informace o končící platnosti dokladu, průkazu, osvědčení nebo jiné veřejné listiny; informaci zasílá orgán veřejné moci, který ji vydal, nejpozději 30 dnů před uplynutím její platnosti do datové schránky.

(3) Má-li uživateli služby zaniknout právo nebo povinnost ve lhůtě stanovené rozhodnutím orgánu veřejné moci, má uživatel služby právo na poskytnutí informace o takové skutečnosti orgánem veřejné moci, který rozhodnutí vydal, nejpozději 3 dny před zánikem práva nebo povinnosti do datové schránky.

(4) Uživatel služby má právo na poskytnutí informace o změně referenčních a autoritativních údajů o své osobě nebo svých právech a povinnostech neprodleně po jejich změně do datové schránky.

(5) Orgán veřejné moci poskytuje informace podle odst. 2 a 3 také na kontaktní údaj.

§ 12

Právo na elektronickou identifikaci a autentizaci

Není-li v katalogu služeb pro využití digitální služby stanovena úroveň záruky prostředku pro elektronickou identifikaci, uživatel služby má právo provést svou identifikaci a autentizaci prostředkem pro elektronickou identifikaci podle své volby nejméně v úrovni značná.

§ 13

Právo na technologickou neutralitu

(1) Orgán veřejné moci zpřístupní digitální službu uživateli služby bez závislosti na konkrétní platformě či technologii, ledaže by takové řešení bylo nepřiměřeně ekonomicky náročné, nesplňovalo požadavky na bezpečnost informačního systému veřejné správy nebo mu bránil jiný právním předpisem chráněný veřejný zájem.

(2) Je-li to možné, poskytne orgán veřejné moci uživateli výstupy digitální služby v otevřeném strojově čitelném formátu.

§ 14

Přechodná a závěrečná ustanovení

(1) Zpravodajské služby České republiky¹⁵⁾ nemají povinnost poskytovat digitální služby podle tohoto zákona.

(2) Ohlašovatelé agend podle zákona o základních registrech zapíší údaje o úkonech vykonávaných v rámci jimi ohlášených agend, které činí jako orgány veřejné moci vůči uživatelům služeb na základě právního předpisu nebo v důsledku žádosti uživatelů služeb nebo které činí uživatelé služeb vůči orgánům veřejné moci v rámci jejich působnosti do katalogu služeb do 10 měsíců ode dne účinnosti tohoto zákona.

(3) Ministerstvo zveřejní katalog služeb do 12 měsíců ode dne účinnosti tohoto zákona na portálu veřejné správy.

¹⁵⁾ § 5 zákona č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

(4) Vláda vydá do 12 měsíců ode dne účinnosti tohoto zákona nařízení, kterým stanoví harmonogram a technické způsoby provedení postupné digitalizace úkonů obsažených v katalogu služeb pro období následujících 4 let. Po uplynutí tohoto období se všechny služby uvedené v katalogu služeb poskytují též jako digitální služby, pokud to jejich povaha nevyklučuje a nemožnost jejich poskytnutí v digitální podobě je vyznačena v katalogu služeb.

(5) Existuje-li úkon, který není obsažen v katalogu služeb a jehož povaha to nevyklučuje, příslušný orgán veřejné moci jej po uplynutí 5 let od účinnosti tohoto zákona poskytuje též jako digitální službu.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o základních registrech

§ 15

Zákon č. 111/2009 Sb., o základních registrech, ve znění zákona č. 100/2010 Sb., zákona č. 424/2010 Sb., zákona č. 263/2011 Sb., zákona č. 167/2012 Sb., zákona č. 303/2013 Sb., zákona č. 312/2013 Sb., zákona č. 192/2016 Sb., zákona č. 298/2016 Sb., zákona č. 456/2016 Sb., zákona č. 460/2016 Sb., zákona č. 251/2017 Sb. a zákona č. 303/2017 Sb., se mění takto:

1. V § 2 se na konci písmene h) tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno i), které zní:

„(i) správcem agendového informačního systému orgán veřejné moci nebo soukromoprávní uživatel údajů zajišťující činnosti podle § 8.“
2. V § 51 odst. 5 písmeno d) zní:

„d) výčet a popis úkonů orgánů veřejné moci, vykonávaných v rámci agend ohlášených v registru práv a povinností, které činí orgány veřejné moci vůči uživatelům služeb na základě právního předpisu nebo v důsledku žádosti uživatelů služeb, nebo které činí uživatelé služeb vůči orgánům veřejné moci v rámci jejich působnosti. Součástí výčtu a popisu úkonů je identifikátor úkonu, vymezení oprávněných subjektů úkonů a forma úkonu.“
3. V § 51 se za odstavec 8 doplňuje nový odstavec 9, který zní:

„(9) Údaje uvedené v odstavci 5 zveřejní ministerstvo prostřednictvím katalogu služeb, který je součástí registru práv a povinností.“

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o informačních systémech veřejné správy

§ 16

V § 5 odst. 2 zákona č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů, ve znění zákona č. 517/2002 Sb., zákona č. 81/2006 Sb., zákona č. 190/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 64/2014 Sb., zákona č. 104/2017 Sb. a zákona č. 195/2017 Sb. se na konci písmene h) tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno i), které zní:

„(i) zprovoznit a uveřejnit speciální uživatelské rozhraní podle jiného zákona.¹⁶⁾“.

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákona o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů

§ 17

V § 17 odst. 1 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění zákona č. 190/2009 Sb., zákona č. 219/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 263/2011 Sb., zákona č. 167/2012 Sb., zákona č. 503/2012 Sb., zákona č. 192/2016 Sb., zákona č. 298/2016 Sb., zákona č. 299/2016 Sb. a zákona č. 183/2017 Sb. se za slova „svou datovou schránku“ vkládají slova „pro doručování“.

ČÁST PÁTÁ

Změna zákona o elektronické identifikaci

§ 18

V § 21 zákona č. 250/2017 Sb., o elektronické identifikaci, se na konci textu odstavce 3 doplňují slova „, zejména kontaktní údaje o elektronické adrese anebo telefonním čísle“.

ČÁST ŠESTÁ

Změna zákona o kybernetické bezpečnosti

§ 19

Zákon č. 181/2014 Sb., o kybernetické bezpečnosti a o změně souvisejících zákonů (zákon o kybernetické bezpečnosti), ve znění zákona č. 104/2017 Sb., zákona č. 183/2017 Sb., zákona č. 205/2017 Sb. a zákona č. 35/2018 Sb., se mění takto:

1. V § 4 se na konci textu odstavce 6 doplňují slova „a realizaci bezpečnostní politiky odběratele“.
2. V § 4 odst. 7 se za slova „vyplývajících z“ vkládají slova „bezpečnostní politiky“.

ČÁST SEDMÁ

Změna správního řádu

§ 20

V § 6 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, odstavec 2 zní:

„(2) Správní orgán postupuje tak, aby nikomu nevznikaly zbytečné náklady, a dotčené osoby co možná nejméně zatěžuje. Podklady od dotčené osoby vyžaduje jen tehdy, stanoví-li

¹⁶⁾ Zákon č. ... Sb., o právu na digitální služby.

tak právní předpis. Lze-li potřebné údaje získat z úřední evidence, kterou správní orgán sám vede, nebo lze-li tyto údaje získat z propojeného datového fondu orgánů veřejné moci podle jiného zákona¹⁷⁾, a pokud o to dotčená osoba požádá, je povinen jejich obstarání zajistit. Při opatřování údajů podle tohoto ustanovení má správní orgán vůči třetím osobám, jichž se tyto údaje mohou týkat, stejné postavení jako dotčená osoba, na jejíž požádání údaje opatřuje. Porušení této povinnosti je nesprávným úředním postupem podle jiného zákona¹⁸⁾.“

ČÁST OSMÁ

Změna zákona o správních poplatcích

§ 21

V zákoně č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění zákona č. 217/2005 Sb., zákona č. 228/2005 Sb., zákona č. 361/2005 Sb., zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 545/2005 Sb., zákona č. 553/2005 Sb., zákona č. 48/2006 Sb., zákona č. 56/2006 Sb., zákona č. 57/2006 Sb., zákona č. 81/2006 Sb., zákona č. 109/2006 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 130/2006 Sb., zákona č. 136/2006 Sb., zákona č. 138/2006 Sb., zákona č. 161/2006 Sb., zákona č. 179/2006 Sb., zákona č. 186/2006 Sb., zákona č. 215/2006 Sb., zákona č. 226/2006 Sb., zákona č. 227/2006 Sb., zákona č. 235/2006 Sb., zákona č. 312/2006 Sb., zákona č. 575/2006 Sb., zákona č. 106/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 269/2007 Sb., zákona č. 374/2007 Sb., zákona č. 379/2007 Sb., zákona č. 38/2008 Sb., zákona č. 130/2008 Sb., zákona č. 140/2008 Sb., zákona č. 182/2008 Sb., zákona č. 189/2008 Sb., zákona č. 230/2008 Sb., zákona č. 239/2008 Sb., zákona č. 254/2008 Sb., zákona č. 296/2008 Sb., zákona č. 297/2008 Sb., zákona č. 301/2008 Sb., zákona č. 309/2008 Sb., zákona č. 312/2008 Sb., zákona č. 382/2008 Sb., zákona č. 9/2009 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 141/2009 Sb., zákona č. 197/2009 Sb., zákona č. 206/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 291/2009 Sb., zákona č. 301/2009 Sb., zákona č. 346/2009 Sb., zákona č. 420/2009 Sb., zákona č. 132/2010 Sb., zákona č. 148/2010 Sb., zákona č. 153/2010 Sb., zákona č. 160/2010 Sb., zákona č. 343/2010 Sb., zákona č. 427/2010 Sb., zákona č. 30/2011 Sb., zákona č. 105/2011 Sb., zákona č. 133/2011 Sb., zákona č. 134/2011 Sb., zákona č. 152/2011 Sb., zákona č. 188/2011 Sb., zákona č. 245/2011 Sb., zákona č. 249/2011 Sb., zákona č. 255/2011 Sb., zákona č. 262/2011 Sb., zákona č. 300/2011 Sb., zákona č. 308/2011 Sb., zákona č. 329/2011 Sb., zákona č. 344/2011 Sb., zákona č. 349/2011 Sb., zákona č. 350/2011 Sb., zákona č. 357/2011 Sb., zákona č. 367/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 428/2011 Sb., zákona č. 457/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 472/2011 Sb., zákona č. 19/2012 Sb., zákona č. 37/2012 Sb., zákona č. 53/2012 Sb., zákona č. 119/2012 Sb., zákona č. 169/2012 Sb., zákona č. 172/2012 Sb., zákona č. 202/2012 Sb., zákona č. 221/2012 Sb., zákona č. 225/2012 Sb., zákona č. 274/2012 Sb., zákona č. 350/2012 Sb., zákona č. 359/2012 Sb., zákona č. 399/2012 Sb., zákona č. 407/2012 Sb., zákona č. 428/2012 Sb., zákona č. 496/2012 Sb., zákona č. 502/2012 Sb., zákona č. 503/2012 Sb., zákona č. 50/2013 Sb., zákona č. 69/2013 Sb., zákona č. 102/2013 Sb., zákona č. 170/2013 Sb., zákona č. 185/2013 Sb., zákona č. 186/2013 Sb., zákona č. 232/2013 Sb., zákona č. 239/2013 Sb., zákona č. 241/2013 Sb., zákona č. 257/2013 Sb., zákona č. 273/2013 Sb., zákona č. 279/2013 Sb., zákona č. 281/2013 Sb., zákona č. 306/2013 Sb., zákona č. 313/2013 Sb., zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb., zákona č. 101/2014 Sb., zákona č. 127/2014 Sb., zákona

¹⁷⁾ Zákon č. ... Sb., o právu na digitální služby.

¹⁸⁾ Zákon č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů.

č. 187/2014 Sb., zákona č. 249/2014 Sb., zákona č. 257/2014 Sb., zákona č. 259/2014 Sb., zákona č. 264/2014 Sb., zákona č. 268/2014 Sb., zákona č. 331/2014 Sb., zákona č. 81/2015 Sb., zákona č. 103/2015 Sb., zákona č. 204/2015 Sb., zákona č. 206/2015 Sb., zákona č. 224/2015 Sb., zákona č. 268/2015 Sb., zákona č. 314/2015 Sb., zákona č. 318/2015 Sb., zákona č. 113/2016 Sb., zákona č. 126/2016 Sb., zákona č. 137/2016 Sb., zákona č. 148/2016 Sb., zákona č. 188/2016 Sb., zákona č. 229/2016 Sb., zákona č. 243/2016 Sb., zákona č. 258/2016 Sb., zákona č. 264/2016 Sb., zákona č. 298/2016 Sb., zákona č. 319/2016 Sb., zákona č. 324/2016 Sb., zákona č. 369/2016 Sb., zákona č. 63/2017 Sb., zákona č. 170/2017 Sb., zákona č. 194/2017 Sb., zákona č. 195/2017 Sb., zákona č. 199/2017 Sb., zákona č. 202/2017 Sb., zákona č. 204/2017 Sb., zákona č. 206/2017 Sb., zákona č. 222/2017 Sb., zákona č. 225/2017 Sb., zákona č. 251/2017 Sb., zákona č. 261/2017 Sb., zákona č. 289/2017 Sb., zákona č. 295/2017 Sb., zákona č. 299/2017 Sb., zákona č. 302/2017 Sb., zákona č. 304/2017 Sb., zákona č. 371/2017 Sb., zákona č. 90/2018 Sb., zákona č. 171/2018 Sb., zákona č. 307/2018 Sb., a zákona č. .../2019 Sb., se za § 8 vkládá nový § 9, který včetně nadpisu zní:

„§ 9

Sleva na poplatku

Správní úřad sníží poplatek o 20 %, nejvýše však o 1 000 Kč, pokud je žádost nebo jiný návrh k provedení úkonu podán na elektronickém formuláři zveřejněném podle zákona upravujícího právo na digitální služby. To neplatí, pokud žádost nebo jiný návrh nelze podat jinak než na tomto elektronickém formuláři. Sleva na poplatku se zaokrouhluje na celé koruny nahoru.“

ČÁST DEVÁTÁ

Změna zákona o silničním provozu

§ 22

Zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění zákona č. 60/2001 Sb., zákona č. 478/2001 Sb., zákona č. 62/2002 Sb., zákona č. 311/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 436/2003 Sb., zákona č. 53/2004 Sb., zákona č. 229/2005 Sb., zákona č. 411/2005 Sb., zákona č. 76/2006 Sb., zákona č. 226/2006 Sb., zákona č. 264/2006 Sb., zákona č. 342/2006 Sb., zákona č. 170/2007 Sb., zákona č. 215/2007 Sb., zákona č. 374/2007 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 480/2008 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 424/2010 Sb., zákona č. 133/2011 Sb., zákona č. 297/2011 Sb., zákona č. 329/2011 Sb., zákona č. 341/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 18/2012 Sb., zákona č. 119/2012 Sb., zákona č. 193/2012 Sb., zákona č. 197/2012 Sb., zákona č. 390/2012 Sb., zákona č. 396/2012 Sb., zákona č. 101/2013 Sb., zákona č. 233/2013 Sb., zákona č. 239/2013 Sb., zákona č. 300/2013 Sb., zákona č. 64/2014 Sb., zákona č. 230/2014 Sb., zákona č. 249/2014 Sb., zákona č. 268/2015 Sb., zákona č. 48/2016 Sb., zákona č. 250/2016 Sb., zákona č. 298/2016 Sb., zákona č. 183/2017 Sb., zákona č. 199/2017 Sb., zákona č. 193/2018 Sb. a zákona 285/2018 Sb., se mění takto:

1. V § 6 odst. 7 se na konci textu písmene a) doplňují slova „, pokud není možné oprávnění k řízení motorového vozidla na území České republiky ověřit v centrálním registru řidičů“.

2. V § 6 odst. 7 se na konci textu písmene b) doplňují slova „ , pokud není možné ověřit registraci vozidla na území České republiky v registru vozidel“.
3. V § 6 odst. 7 se na konci textu písmene c) doplňují slova „nebo je možné tuto skutečnost ověřit na území České republiky v centrálním registru řidičů“.
4. V § 6 odst. 7 se na konci textu písmene d) doplňují slova „a není možné tuto skutečnost na území České republiky ověřit jinak“.

ČÁST DESÁTÁ

Změna zákona o svobodném přístupu k informacím

§ 23

Zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění zákona 101/2000 Sb., zákona č. 159/2000 Sb., zákona č. 39/2001 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 61/2006 Sb., zákona č. 110/2007 Sb., zákona č. 32/2008 Sb., zákona č. 254/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 123/2010 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 167/2012 Sb., zákona č. 181/2014 Sb., zákona č. 222/2015 Sb., zákona č. 301/2016 Sb., 298/2016 Sb., zákona č. 368/2016 Sb. a zákona č. 205/2017 Sb., se mění takto:

1. V § 3 v odst. 7, 8 se slova „pro účely tohoto zákona“ zrušují.
2. V § 4b se na konci odstavce 1 doplňuje věta „Informace, jejichž původcem je povinný subjekt, se zveřejňují vždy rovněž jako otevřená data.“.

ČÁST JEDENÁCTÁ

Změna zákona o ověřování

§ 24

Za § 16 zákona č. 21/2006 Sb., o ověřování shody opisu nebo kopie s listinou a o ověřování pravosti podpisu a o změně některých zákonů (zákon o ověřování), ve znění zákona č. 165/2006 Sb., zákona č. 189/2008 Sb., zákona č. 301/2008 Sb., zákona č. 142/2012 Sb., zákona č. 167/2012 Sb. a zákona č. 15/2015 Sb., se vkládá nový § 16a, který zní:

„§ 16a

(1) Centrální elektronická ověřovací kniha je informační systém veřejné správy přístupný způsobem umožňujícím dálkový přístup sloužící k evidování legalizací elektronických podpisů.

(2) Správcem centrální elektronické ověřovací knihy je ministerstvo.“.

ČÁST DVANÁCTÁ

ÚČINNOST

§ 25

Tento zákon nabývá účinnosti prvním dnem šestého měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení.